

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 15 ມີນາ 2026 (3-15-2026)

ພຣະເຈົ້າຊົງຍຸຕິທັມ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຊອບທັມ, ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນແຕ່ງຕັ້ງຄວາມຍຸຕິທັມ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເຈົ້າຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເມື່ອເຈົ້າເຫັນຣົດທີ່ແລ່ນໄວຖືກຍຸດໂດຍຕໍາຫຼວດ?

"...ແລະຄວາມຍຸຕິທັມສໍາລັບທຸກຄົນ." ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງຈື່ໄດ້, ຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເປັນສັນຍານຂອງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ຮຽນ, ການເປີດຮຽນພຣະຄໍາພີຊ່ວງພັກຮຽນຣະດູຮ້ອນ (VBS), ແລະທຸກໆກອງປະຊຸມຂອງລູກເສືອຊາຍ ຫຼືລູກເສືອຍິງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນສ່ວນນຶ່ງຂອງຄໍາພັນສັນຍາວ່າຈະຈົບຮັກພັກດີຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາສໍາລັບຄວາມຍຸຕິທັມຍັງຄົງຝັງເລິກຢູ່. (1) ຣົດທີ່ແລ່ນຜ່ານເຈົ້າໄປໄວເກີນໄປຖືກຕໍາຫຼວດລັດຢຸດຣົດ. ຍຸຕິທັມ. (2) ເພື່ອນບ້ານທີ່ບໍ່ເຄີຍກຽນຫຍ້າຂອບທາງຢ່າງຂອງລາວໃນທີ່ສຸດກໍຖືກປັບໃໝໂດຍສະມາຄົມເຈົ້າຂອງເຮືອນ (HOA). ຍຸຕິທັມ. (3) ນາຍຈ້າງຂອງເຈົ້າເອົາໃຈໃສ່ກັບຊົ່ວໂມງພິເສດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບການເລື່ອນຊັ້ນ. ຍຸຕິທັມ. ແຕ່ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນເມື່ອເຈົ້າເປັນຜູ້ກະທໍາຜິດ? ເຈົ້າລືມສິ່ງຄືນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຍືມມາ. ເຈົ້າຖືກຈັບໄດ້ວ່າຂັບຣົດຄົນດຽວເຂົ້າໃນເລນຫວງທ້າມ (HOV). ມີຄວາມຜິດພາດທີ່ສັດຊື່ໃນການຍື່ນພາສີຂອງເຈົ້າ. ທັນໃດນັ້ນ, ສຽງຮ້ອງຂໍຄວາມຍຸຕິທັມຂອງເຈົ້າກາຍເປັນສຽງຮ້ອງຂໍຄວາມເມດຕາ. ບາງທີຄໍາພັນສັນຍາຄວນເວົ້າວ່າ, "ດ້ວຍອິສລະພາບແລະຄວາມຍຸຕິທັມສໍາລັບທຸກຄົນຍົກເວັ້ນຄວາມເມດຕາສໍາລັບຂ້ອຍ." ພຣະເຈົ້າດຸ່ນດ່ຽງທຸກຢ່າງໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນສາມາດທັງຍຸຕິທັມແລະເມດຕາໄດ້ບໍ່? ພຣະອົງສາມາດໃຫ້ຜູ້ກະທໍາຊົ່ວມາຫາພຣະອົງແລະຍັງມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ຢາກເກງພຣະອົງໄດ້ບໍ່? ພຣະອົງສາມາດ. ພຣະອົງເຮັດໄດ້. ພຣະອົງມີ. ພຣະອົງຈະເຮັດ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເພງສັຣເສີນ 7:1-5

1. ໂອ ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງລີ້ພໍຍູ່ໃນພຣະອົງ ຂໍຊົງຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນພັຍຈາກຜູ້ໄລ່ຕາມທັງມວນ ຂໍຊົງຊ່ອຍກູ້ຂ້າພຣະອົງ 2. ຍ້ານວ່າເຂົາຈະຈຶກຂ້າພຣະອົງເສັ້ງດັງສິ່ງ ແລະລາກຂ້າພຣະອົງໄປ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍໄດ້ 3. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ຖ້າຂ້າພຣະອົງກະທໍາເຊັ່ນນີ້ ຄືຖ້າມີຄວາມຜິດໃນມືຂອງຂ້າພຣະອົງ 4. ຖ້າຂ້າພຣະອົງທໍາຄວາມຊົ່ວແກ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຂ້າພຣະອົງ ຫລືບຸ້ນສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງໂດຍປາສຈາກສາເຫດ 5. ກໍຂໍໃຫ້ສັດຕູໄລ່ຕາມຂ້າພຣະອົງທັນ ແລະໃຫ້ເຂົາຢຽບຢາຢາຊີວິດຂ້າພຣະອົງລົງເຖິງດິນ ແລະວາງວິນຍານຂອງຂ້າພຣະອົງໄວ້ໃນຝຸ່ນດິນ

ເມື່ອເຈົ້າອ່ານພຣະທັມເພງສັຣເສີນ, ຢ່າຂ້າມບົດເປີດຂໍ້ມູນ (ເອີ້ນວ່າ ຄໍານໍາ). ແຕ່ລະອັນສາມາດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ເຈົ້າທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈພຣະທໍາເພງສັຣເສີນໄດ້ດີຂຶ້ນ. ໃນກໍລະນີຂອງພຣະທໍາເພງສັຣເສີນບົດທີ 7, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າມັນຖືກຂຽນໂດຍຄາວິດ. ມັນຖືກຈັດປະເພດເປັນ ຊິກກາຍອິນ"Shiggaiion," ເຊິ່ງເປັນຄໍາສັບທາງດົນຕີທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ເນື່ອງຈາກມັນພົບເຫັນຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະ ໃນຮາບາກຸກບົດທີ 3, ມັນດີທີ່ສຸດທີ່ຈະຄາດເດົາວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ. ເນື່ອງຈາກທັງຮາບາກຸກບົດທີ 3 ແລະພຣະທັມເພງສັຣເສີນບົດທີ 7 ສະແດງເຖິງອາລົມທີ່ເລິກເຊິ່ງ, ມັນອາດຈະແນະນໍາຮູບແບບກະວີທີ່ເປັນອິສລະ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍກວ່າ.¹ ດັ່ງນັ້ນ,

ດາວິດມີອາລົມທີ່ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຫຍັງ? ຄຳບັລຍາຍກ່າວວ່າມັນແມ່ນ "ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າຂອງກູຂຸ, ຊາວເບັນຢາມິນ." ບໍ່ມີບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບເຫດການສະເພາະທີ່ດາວິດອ້າງອີງ, ແຕ່ເນື່ອງຈາກດາວິດມາຈາກເຜົ່າຢູດາ ແລະຊາວຊູນຜູ້ທີ່ຢູ່ກ່ອນໜ້າລາວແມ່ນຊາວເບັນຢາມິນ, ອາດຈະມີຄຳເວົ້າທີ່ຮຸນແຮງບາງຄຳທີ່ເວົ້າໂດຍຊາວເບັນຢາມິນເມື່ອດາວິດຂຶ້ນຄອງບັນລັງ. ແລະຢ່າລືມວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນການໂອນອຳນາດຢ່າງສັນຕິ. ເປັນເວລາແປດປີຫຼັງຈາກດາວິດໄດ້ຮັບການເຈີມໂດຍຊາມູເອນ, ຊາວຊູນພະຍາຍາມຂ້າລາວຈົນກວ່າຊາວຊູນເອງກໍຖືກຂ້າໃນສນາມຣົບ. ເພງສັຣເສີນນີ້ອາດຈະຂຽນຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ດາວິດກຳລັງຫຼົບໜີຈາກຊາວຊູນ, ຫຼືຫຼາຍປີຕໍ່ມາເມື່ອລາວຄິດເຖິງເວລານັ້ນ. ດາວິດຮູ້ວ່າຈະຫັນໄປທາງໃດເມື່ອສັດຕູຂອງລາວກຳລັງໄລ່ຕາມລາວ. ລາວໄດ້ຊອກຫາບ່ອນລີ້ພັຍໃນພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພຣະຄຳພີສະກົດຄຳວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ດ້ວຍຕົວພິມໃຫຍ່, ມັນເປັນຕົວຊີ້ບອກຂອງຜູ້ແປວ່ານີ້ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮີສຳລັບຊື່ພັນທະສັນຍາສ່ວນຕົວຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຈະແປເປັນ "ຢາເວ." ດັ່ງນັ້ນ, ດາວິດບໍ່ພຽງແຕ່ໃຊ້ຊື່ສ່ວນຕົວຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ລາວຍັງໄດ້ເພີ່ມຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວຂອງລາວກັບພຣະເຈົ້າ: "ຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ" (ຂໍ້ 1). ດາວິດບໍ່ພຽງແຕ່ສແວງຫາຄວາມລີ້ພັຍໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ; ລາວໄດ້ສແວງຫາຄວາມລີ້ພັຍໃນພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ. ສັງເກດວ່າໃນຂໍ້ທີ 2, ດາວິດບອກພຣະເຈົ້າວ່າຖ້າຜູ້ທີ່ໄລ່ຕາມດາວິດສາມາດຕາມຫັນລາວໄດ້, ພວກເຂົາຈະຈັກລາວເປັນຕ່ອນໆ "ໂດຍບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍຂ້ອຍ." ດາວິດເຫັນດີກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ລາວບໍ່ມີແຜນ ຂ. ຖ້າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊ່ວຍລາວ, ລາວກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ. ມັນຄຸ້ມຄ່າທີ່ຈະຢຸດຊົ່ວຄາວເພື່ອຖາມຄຳຖາມວ່າ, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່? ພວກເຂົາເວົ້າວ່າບໍ່ມີຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຮູ, ແຕ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍລະຫວ່າງການອະທິຖານວ່າ, "ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພຣະອົງສາມາດຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍອອກຈາກຄວາມວຸ້ນວາຍນີ້ໄດ້ບໍ່?" ແລະ "ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ, ຂ້າພະອົງຂໍລີ້ພັຍໃນພຣະອົງ." ຄຳເວົ້າທຳອິດສະແດງເຖິງຄວາມຫວັງ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ. ຄຳເວົ້າທີສອງສະແດງເຖິງທັງຄວາມຫວັງແລະຄວາມໝັ້ນໃຈ. ສ່ວນນຶ່ງຂອງເຫດຜົນທີ່ດາວິດມີຄວາມໝັ້ນໃຈແມ່ນຍ້ອນວ່າລາວຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຍຸຕິທັມ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວິທີດຳເນີນຊີວິດທີ່ພຣະອົງພໍໃຈ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນຊັດເຈນວ່າພຣະອົງກຽດຊັງຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມ ແລະ "ຈະບໍ່ປະຖິ້ມຄົນຜິດໂດຍບໍ່ມີໂທດ" (ອົບພະຍົບ 34:7). ໃນເພງສັຣເສີນ 7:3-5, ດາວິດໄດ້ກວດສອບບັນຊີສິລທັມສ່ວນຕົວ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ລາວໄດ້ບອກພຣະເຈົ້າວ່າ, "ເບິ່ງ, ຖ້າສິ່ງນີ້ເປັນຍ້ອນຄວາມຜິດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ, ຫຼືຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ທຳຮ້າຍຄົນທີ່ເປັນເພື່ອນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ຂ້ານ້ອຍລັກສິ່ງຂອງຈາກສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍສົມຄວນໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຈະມາຫາຂ້ານ້ອຍ." ລາວສາມາດເອີ້ນຫາພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທັມດ້ວຍສະຕິສູງສຶກຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງ, ໝັ້ນໃຈວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມ. ບັນຊີສ່ວນຕົວແບບນີ້ເປັນບາດກ້າວທຳອິດທີ່ສຳຄັນເມື່ອພວກເຮົາຊອກຫາບ່ອນລີ້ພັຍຈາກພຣະເຈົ້າ ຫຼືຮຽກຮ້ອງຄວາມຍຸຕິທັມຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນເພງສັຣເສີນອີກບົດນຶ່ງ, ດາວິດໄດ້ໃຫ້ໂຄງຮ່າງທີ່ດີແກ່ພວກເຮົາທຸກຄົນກ່ຽວກັບວິທີການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາຂອງການສະທ້ອນນີ້: "ພຣະເຈົ້າ, ຄົ້ນຫາຂ້າພະອົງ, ແລະຮູ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະອົງ; ທົດສອບຂ້າພະອົງແລະຮູ້ຄວາມກັງວົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເບິ່ງວ່າມີທາງໃດທີ່ໜ້າລັງກຽດໃນຂ້າພະອົງ; ນຳຂ້າພະອົງໄປໃນທາງນິລັນດອນ." ເພງສັຣເສີນ 139:23-24

ເວລາໃດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການອ້ອນວອນຂໍຄວາມເມດຕາ?

2. ເພງສັຣເສີນ 7:6-9

6. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນດ້ວຍພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງ ຂໍຊົງຂຶ້ນສູ່ຄວາມໂຫດຮ້າຍສັດຕູຂອງຂ້າພະອົງ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ຂໍຊົງຕື່ນຂຶ້ນ ພຣະອົງຊົງກຳນົດການພິພາກສາ 7. ຂໍໃຫ້ຊຸມນຸມຊົນຊາດທັງຫລາຍມາຢູ່ຮອບພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງກັບໄປປະທັບເດັ່ນຢູ່ເໜືອຊຸມນຸມນັ້ນ 8. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພິພາກສາຊົນຊາດທັງຫລາຍ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງພິພາກສາ ຂ້າພຣະອົງຕາມຄວາມຊອບທັມຂອງຂ້າພະອົງ ແລະຕາມຄວາມສັຕສຸຈຣິດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນຂ້າພະອົງ 9. ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຊອບທັມ ຜູ້ຊົງທົດລອງຄວາມຄິດແລະຈິດໃຈທັງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຂອງຄົນອະທັມຈົ່ງເຖິງທີ່ສິ້ນສຸດ ແຕ່ຂໍຊົງສະຖາປະນາຄົນຊອບທັມຂຶ້ນ

ຝາຜະໜັງຂອງທ້ອງສານຫຼາຍແຫ່ງຂອງອາເມຣິກາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບໃນທ້ອງຂອງສະພາຜູ້ແທນລາສະດອນ, ແມ່ນປະໂຫຍກທີ່ວ່າ "ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ." ມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອເຕືອນວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນເປັນຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທັມ. ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງນີ້ໃນຂໍ້ທີ 6-9. ໃນຂໍ້ 7, ດາວິດເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ນຶກພາບທ້ອງສານ: ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃຈກາງຂອງຜູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ອາດຈະເປັນຊາວອິສຣາເອັນທັງໝົດ, ເນື່ອງຈາກມີຄຳສັບພາສາເຮັບເຮີທີ່ແຕກຕ່າງກັນສຳລັບຄົນຂອງປະເທດອື່ນໆ. ພຣະເຈົ້ານັ້ງຢູ່ສູງເໜືອພວກເຂົາ. ຈາກບ່ອນນັ້ນ, ດາວິດນຶກພາບພຣະເຈົ້າພິພາກສາສັດຕູຂອງດາວິດແລະແກ້ແຄ້ນໃຫ້ດາວິດ. ເພງສັອເສີນ 7:6ຂ-8, ຂໍ້ຄວາມ ດາວິດບໍ່ພຽງແຕ່ສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ແລະຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ດັ່ງທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ເຮັດເມື່ອລາວກຳລັງຕໍ່ລອງກັບພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການທຳລາຍເມືອງໂຊໂດມ (ປະຖົມມະການ 18:23). ແທນທີ່ຈະ, ດາວິດສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທັມພຽງຜູ້ດຽວ, ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໂດຍພຣະອົງ. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັນໃນພາກກ່ອນໜ້ານີ້, ດາວິດໄດ້ຄົ້ນຫາຫົວໃຈຂອງຕົນເອງ, ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວຮູ້ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ມີບາບ, ລາວເຊື່ອວ່າລາວບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນການກ່າວຫາຂອງສັດຕູຂອງລາວ. ແລະເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຕັດສິນຄວາມຄິດ ແລະເຈດຕະນາຂອງຫົວໃຈ, ດາວິດມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການພິສູດຂອງລາວ. ຜູ້ພິພາກສາທີ່ເປັນມະນຸດບໍ່ສາມາດເຮັດແບບນັ້ນໄດ້. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດອ່ານຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຫຼືເຫັນພາຍໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້. ຜູ້ພິພາກສາສາມາດພິຈາລະນາປະຈັກພຍານຂອງຄົນອື່ນ ແລະຫຼັກຖານທາງກາຍະພາບທີ່ນຳສະເໜີທັງສຳລັບ ແລະຕໍ່ເຈົ້າ, ໂດຍຕີຄວາມມັ້ນຜ່ານມຸມມອງຂອງມະນຸດຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າເຫັນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ. ຄວາມຄິດນັ້ນຄວນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຕິໃຈຫຼືກັງວົນບໍ່? ໃນດ້ານນີ້, ພວກເຮົາສາມາດຫາຍໃຈດ້ວຍຄວາມໂລ່ງໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການປະຈັກພະຍານຂອງຄົນອື່ນເພື່ອຮູ້ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບພວກເຮົາ (ເບິ່ງໂຍຮັນ 2:25). ແຕ່ນີ້ຍັງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຕົວະພຣະເຈົ້າໄດ້. ເຈົ້າອາດຈະມີໃບໜ້າທີ່ໜ້າເກງຂາມ, ແລະເຈົ້າອາດຈະສາມາດດຶງຂົນແກະປິດຕາຂອງຫຼາຍຄົນໄດ້. ເຈົ້າອາດຈະຫຼອກຕົວເອງໄດ້. ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຫຼອກພຣະເຈົ້າໄດ້. ເຮັບເຮີ 4 ສອນວ່າພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ, ສາມາດຕັດສິນທຸກຄວາມຄິດແລະເຈດຕະນາຂອງເຈົ້າ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກປິດບັງຈາກພຣະອົງ (ເຮັບເຮີ 4:12-13). ຂ່າວດີແມ່ນວ່າເຖິງວ່າຈະມີທັງໝົດນີ້, ພຣະເຈົ້າຍັງຮັກພວກເຮົາ! ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາເປັນມະຫາປະໂລຫິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ. ນັ້ນຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາ "ເຂົ້າຫາບັນລັງແຫ່ງພຣະຄຸນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາແລະພິບພຣະຄຸນເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາໃນເວລາທີ່ຕ້ອງການ" (ເຮັບເຮີ 4:16). ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ດາວິດໝັ້ນໃຈຫຼາຍໃນຂໍ້ທີ 9 ວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຄົນຊົ່ວຈະສິ້ນສຸດລົງແລະຄົນຊອບທັມຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທັມ.

ການດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

3. ເພງສັອເສີນ 7:10-13

10. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນທີ່ກຳບັງຂອງຂ້າພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍຊູຜູ້ໃຈທ່ຽງຕົງໃຫ້ລອດ 11. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທັມ ແລະເປັນຜູ້ປະທານຄຳພິພາກສາທຸກວັນ 12. ຖ້າມະນຸດຄົນໃດບໍ່ກັບໃຈ ພຣະອົງຈະຊົງລັບຄົມດາບຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງກົງທະນູຕຽມພ້ອມໄວ້ 13. ພຣະອົງຊົງຕຽມອາວຸດອັນຮ້າຍແຮງ ຊົງກະທຳໃຫ້ລູກທະນູຂອງພຣະອົງເປັນສອນໄຟ

ມາຮອດປະຈຸບັນ, ເກືອບທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຄວາມຍຸຕິທັມ ແລະ ຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຮູ້ສຶກສະບາຍໃຈ ແລະໝັ້ນໃຈ. ພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງໃນການຕັດສິນທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພຣະອົງໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າຕ້ອງໃຊ້ຫຍັງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈ, ແລະ ພວກເຮົາສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າພຣະອົງຮູ້ທາງຂອງຄົນຊອບທັມ (ເພງສັອເສີນ 1). ແຕ່, ສຳລັບທຸກສິ່ງນັ້ນ, ມີສອງດ້ານຕໍ່ການພິພາກສາທີ່ຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະພິຍ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງຊົງລົງໂທດ.

ສອງດ້ານຂອງການພິພາກສາທີ່ຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ສະບາຍໃຈ ຫຼືໜ້າເປັນຫ່ວງ? ອະທິບາຍເຫດຜົນຂອງເຈົ້າ.

ຂໍ້ 11 ຫັນປຸງໄປຢ່າງໄວ. ຫຼັງຈາກດາວິດສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈອີກຄັ້ງວ່າໂລ່ຂອງລາວຢູ່ທີ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຄົນສັດຊີ້ໃນ

ໃຈ, ດາວິດໄດ້ເຕືອນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ: ພຣະເຈົ້າສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງພຣະອົງທຸກໆມື້. ໃນຈຸດນີ້ຂອງເພງສັຣເສີນ 7, ດາວິດໄດ້ປະຮູບພາບຂອງຫ້ອງສານ ແລະຍ້າຍໄປທີ່ສນາມຮົບ. ພຣະເຈົ້າຊົງເໜືອກວ່າຜູ້ພິພາກສາທີ່ຊອບທັມ; ພຣະອົງຍັງເປັນນັກຮົບທີ່ກ້າຫານ. (1) ພຣະເຈົ້າໄດ້ຝຶນດາບຂອງພຣະອົງ. (2) ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັບຄັນທະນູຂອງພຣະອົງອີກ. (3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມອາວຸດຂອງພຣະອົງ. (4) ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕິດລູກສອນໄຟຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າແນ່ນອນປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກສັດຕູທາງໂລກ. ມີຂໍ້ພຣະທັມຫຼາຍກວ່າສອງຮ້ອຍຂໍ້ອ້າງອີງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າທີ່ຊ່ວຍໄພພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄັມພິ. ພຣະຄັມພິເດີມ, ໄດ້ອ້າງອີງເຖິງສັດຕູຂອງປະເທດ ຫຼືສັດຕູສ່ວນຕົວ, ບໍ່ແມ່ນສັດຕູທາງວິນຍານ. ແຕ່ຂໍໃຫ້ສັດຊີ້. ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບ(ແລະປະສົບຜົນສຳເລັດໜ້ອຍກວ່າຫຼາຍຕໍ່ກັບ) ສົງຄາມທາງວິນຍານ. ບາງທີດາວິດອາດຈະຄິດເຖິງສັດຕູຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນເມື່ອລາວຂຽນເພງສັຣເສີນບົດທີ 7. ແຕ່ຕໍ່ມາໃນຊີວິດຂອງລາວລາວຈະປະເຊີນໜ້າຕໍ່ໜ້າກັບພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ບາບໃນຄົນນຶ່ງຂນະທີ່ດາວິດຢູ່ເທິງຫຼັງຄາຂອງພຣະຣາຊວັງ, ລາວໄດ້ເຫັນພັລຍາຂອງທະຫານຄົນນຶ່ງທີ່ລາວໄວ້ວາງໃຈທີ່ສຸດກຳລັງອາບນ້ຳ. ເນື່ອງຈາກຜົວຂອງບັດເຊບາບໍ່ໄດ້ຢູ່, ໄປຕໍ່ສູ້ກັບຊາວພິລິສຕິນ, ດາວິດຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນນາງມານອນກັບນາງ. ຕໍ່ມາ, ເມື່ອລາວຮູ້ວ່ານາງຖືພາ, ລາວໄດ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມໄປຫານາຍພົນຂອງລາວໃຫ້ສົ່ງອຸຣົອາຜົວຂອງນາງກັບບ້ານ, ສິ່ງທີ່ດາວິດຕ້ອງການແທ້ໆແມ່ນໃຫ້ນັກຮົບຄົນນີ້ມີການພັກຜ່ອນແລະນອນກັບພັນລະຍາຂອງລາວ. ແຕ່ທະຫານຄົນນັ້ນປະຕິເສດທີ່ຈະນອນກັບພັນລະຍາຂອງລາວ... ດັ່ງນັ້ນ, ກະສັດດາວິດຈຶ່ງໄດ້ຈັດແຈງໃຫ້ຜົວຂອງນາງຖືກຂ້າໃນສນາມຮົບ. ຕໍ່ມາ, ເມື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມນາທານໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບລາວ, ລາວໄດ້ກັບໃຈ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອະພັຍລາວ. ແຕ່ດາວິດຍັງຕ້ອງປະເຊີນກັບຜົນສະທ້ອນຂອງບາບຂອງລາວ. ລູກຊາຍທີ່ບັດເຊບາກຳລັງຖືພາໄດ້ເສັງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດ. ຊີວິດຄອບຄົວຂອງດາວິດແມ່ນຄວາມລົ້ມເຫຼວຈາກຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ. ແລະອານາຈັກທີ່ລາວໄດ້ປົກຄອງຈະຢູ່ໄດ້ພຽງແຕ່ອີກນຶ່ງລຸ້ນກ່ອນທີ່ມັນຈະຖືກການແບ່ງແຍກໂດຍສົງຄາມກາງເມືອງ. ເຈົ້າສາມາດອ່ານເລື່ອງທີ່ໂສກເສົ້າທັງໝົດເລີ້ມຕົ້ນໃນ 2 ຊາມູເອນ 11. ຖ້າບໍ່ມີການກັບໃຈ, ການພິພາກສາຈະລໍຖ້າຢູ່. ແຕ່ເມື່ອເຮົາກັບໃຈແລະຫັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າ "ຊົງສັດຊີ້ແລະຊອບທັມທີ່ຈະໃຫ້ອະພັຍບາບຂອງພວກເຮົາ" (1 ໂຍຮັນ 1:9). ອາດຈະຍັງມີຜົນສະທ້ອນທາງໂລກຕໍ່ບາບຂອງເຮົາ, ແຕ່ຜົນສະທ້ອນນິລັນດອນໄດ້ຖືກລືບລ້າງໄປແລ້ວ.

ຂໍ້ຄວາມນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການກັບໃຈແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ດາວິດບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ສົມບູນແບບ. ຊີວິດຂອງເພິ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ບາບ, ບໍ່ວ່າໃຜຈະເຮັດມັນກໍຕາມ. ແຕ່ມັນຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການໃຫ້ອະພັຍບາບຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຜູ້ທີ່ກັບໃຈ. ໃນອາທິດນີ້:

ຄົ້ນຄວ້າ. ອ່ານເພງສັຣເສີນ 51 ແລະບົດ 32. ເຊື່ອກັນວ່າທັງສອງຢ່າງນີ້ຖືກຂຽນໂດຍດາວິດຫຼັງຈາກບາບຂອງລາວກັບບັດເຊບາ. ເພງສັຣເສີນ 51 ເປັນເພງສັຣເສີນແຫ່ງການກັບໃຈ. ບົດທີ 32 ເປັນເພງສັຣເສີນແຫ່ງການສັຣເສີນສຳລັບການໃຫ້ອະພັຍ.

ຄິດໄຕ່ຕອງ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຈົ້າພິຈາລະນາບັນຊີສິລທັມຄືກັນກັບທີ່ດາວິດໄດ້ເຮັດ. ເຈົ້າເຄີຍທຳຮ້າຍໃຜຜູ້ນຶ່ງບໍ່? ຖືກເອົາປຽບໃຜຜູ້ນຶ່ງບໍ່? ທ່ານມີຄວາມແຄ້ນໃຈຕໍ່ໃຜຜູ້ນຶ່ງບໍ່? ຖ້າພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄິດເຖິງໃຜຜູ້ນຶ່ງໂດຍສະເພາະ, ໃຫ້ຂຽນຊື່ແລະຂີດວົງອ້ອມໄວ້.

ກັບໃຈ. ຢ່າພຽງແຕ່ເສັງໃຈກັບບາບຂອງເຈົ້າ; ຫັນໜີຈາກມັນ. ວາງແຜນທີ່ຈະທຳລາຍທີ່ໝັ້ນຂອງບາບນັ້ນໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA